

[Bundvad.]

en Henvendelse til Erhvervsorganisationerne inden for det paagældende Omraade, og jeg vil haabe, det lykkes disse Erhvervsorganisationer med Henviisning til Ministerens Henstilling at faa bragt Orden i Sagerne. Jeg er enig med Ministeren om, at man maa være betænkelig ved i Stedet for en Lukkelov at lave en Lov om Aabnings-tider, der vil være tvungne, ikke alene fordi det principielt er betænkeligt at lave en Tvangslov af den Art, men ogsaa fordi Lukketiderne — eller om man vil Aabnings-tiderne — inden for Handelen maa ligge saa forskelligt, fra Ismejerierne, der væsentligt handler om Morgenen tidligt, til andre Forretninger, der har deres væsentligste Handel sent paa Dagen. Og da Loven spænder over Tiden fra om Morgenen Kl. 6 til om Aftenen Kl. 20, vilde det være en meget lang Aabningstid, hvis man tvang dem til at have aabent hele Tiden. Jeg vilde derfor tro, at man skulde kunne komme igennem ved først at se, hvad Handelen selv vil gøre ud af det, og hvis det ikke fører til noget Resultat, vil jeg gerne herfra opfordre Handelsministeren til i næste Omgang ikke bare at rette en skriftlig Henstilling, men at indkalde Parterne til en Forhandling om, paa hvilke Tider man bør holde aabent inden for de forskellige Brancher af Handelen, og dernæst at anmode Handelens Fagforeninger om at sørge for at holde saa meget Justits inden for deres egne Omraader, at de ikke sætter det Gode paa Spil, som Weekend-Ordningen utvivlsomt er for de paagældende.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Behandling.

N. Chr. Christensen: Jeg vil udtale en Beklagelse over, at det ikke er lykkedes at naa til Ende med det Arbejde, som Udvalget for Revision af Lukkeloven skulde gennemføre.

Da vi for et halvt Aar siden havde denne midlertidige Lov til Behandling, fremsatte vi et stærkt motiveret Ønske om, at man, naar Loven paa ny blev forelagt Rigsdagen, da var naaet saa langt frem, at der kunde forelægges Forslag om en virkelig Revision af Lukkeloven. Det er desværre ikke sket. Nu hører jeg, den højtærede Handelsminister har taget et Initiativ i Retning af en Henvendelse til Erhvervsorganisationerne for at faa bragt Orden i Lukkevirket, og det er naturligvis udmærket, at et saadant Initiativ tages, men jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at udtale min Beklagelse over, at det skal være nødvendigt at forelægge Forslaget her med Løbetid for

et helt Aar. Jeg ved, at man i Landstinget, hvor Sagen først har været til Behandling, har fremført den samme Anke, og at man der har gjort Forsøg paa at faa en mindre Løbetid for Loven. Forsøget er ikke lykkedes, saa det vil derfor næppe have nogen Hensigt her at fremsætte Ønske om at faa Sagen i Udvalg.

Dette skal jeg da ogsaa afstaa fra, men jeg vil gerne som Betingelse for den Tilslutning, vi giver til, at Loven kan fornyes, saa klart, at det ikke kan misforstaas, sige, at der inden for det Parti, jeg repræsenterer, er overordentlig Betænkelighed ved den Form, den midlertidige Lukkelov har, og at vi maa forlange, at det Arbejde, Lukkelovsudvalget skal udføre med Hensyn til en Revision af Lukkeloven, nu maa blive tilendebragt, inden Loven igen bliver forelagt den danske Rigsdag.

Vi er ganske klar over den Betydning, Weekenden har; jeg har tidligere udtalt mig i saa Henseende, og jeg skal ikke gentage disse Udtalelser. Vi er ogsaa klar over de Ulemper, Loven forvolder, ikke mindst Husmødrene — og da navnlig dem, der har Arbejde — derved, at der lukkes saa tidligt i Butikkerne, at de ikke er i Stand til i Løbet af Lørdagen at foretage deres Søndagsindkøb; ikke mindst ude i Provinsbyerne lukker desværre mange af de handlende allerede Kl. 13, hvorved Forholdene jo yderligere vanskeliggøres for Forbrugerne. Fra Landboorganisationernes Side har man jo ogsaa rejst Ønske om, at Lukketiden maatte blive udskudt til et senere Tidspunkt paa Eftermiddagen.

Jeg vil haabe, at man i Lukkelovsudvalget vil tage Hensyn til de Ønsker, der er fremsat her, og saa vil jeg i øvrigt slutte med at opfordre til at stemme for Lovforslaget, ud fra den Betragtning, at nu maa det midlertidige bringes til Ophør, og at det, naar Loven igen forelægges til Revision, maa blive en Revision, der bygger paa et af det i den Anledning nedsatte Udvalg færdiggjort Arbejde.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henstille til den højtærede Handelsminister, saa indtrængende som det er mig muligt, at han gør sit til, at dette Arbejde kan blive tilendebragt. Af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte her for lidt siden, fik jeg det Indtryk, at han deler de Betænkeligheder, som vi andre har givet Udtryk for, og at han derfor ogsaa vil være villig til at lægge et virkeligt Pres paa Udvalget, saaledes at vi ikke igen om et Aar kommer til at staa over for at skulle forny denne midlertidige Lovgivning. Jeg følger endelig